

NO M'OMPLIS MÉS DE FLORS:
JA NO T'ESTIMO

Que tu plantis papers per façanes i portes, al peu del campanar, als vidres de l'escola, als bancs de la capella de les monges, al portaló de l'hort de l'Oriola, a les estacions del tren de Valldoreix, a les parades del mercat de fruita, a la sortida del funicular, damunt les cartelleres del cinema, a la sala de ball, a la torratxa de la Casa del llamp, a l'escrivania de la rectoria, sota els fanals del passeig, a la mateixa porta de l'alcova... Que ho escriguis en lletra rodona, o en pal sec, o bé a la romana, en caràcters d'impremta forastera, en elzeviriana, en lletra molt ampla, o en cursiva... Amb carbó dur i gruixut, amb guixos exaltats o amb mangra de color de sang donada... Què hi puc fer jo, Francesca, què haig de dir, si amb els ulls aclucats ja sé el que escrius: *No m'omplis més de flors: ja no t'estimo.*

J. V. Foix
Darrer comunicat